

8.4. Anys 90. Aquells meravellosos anys

Al anys 90 el nostre país va entrar de ple en la modernitat i ens vàrem fer definitivament europeus. Espanya acollia els Jocs Olímpics de Barcelona i l'Expo 92 de Sevilla, l'AVE travessava la Meseta Sud a velocitat de vertigen i tot semblava accelerar-se. A nivell municipal, Salou s'havia segregat de Vila-seca el 30 d'octubre de 1989, el futur del parc Busch quedava en l'aire i els retrets presidien les relacions entre ambdós municipis. Afortunadament, el seny s'imposà i el parc, rebatejat com a Port Aventura, obriria portes el 1995.

Joan Maria Pujals donaria el relleu com a alcalde a Josep Poblet el gener de 1993, mentre que la fesomia del poble començava a canviar amb noves infraestructures viàries i la construcció d'un gran nombre d'habitatges i serveis: nou Institut d'Ensenyament Secundari, piscina municipal, arranament de carrers... Vila-seca es preparava pel canvi de mil·lenni i l'escola Torroja i Miret hauria d'adaptar-se a una reforma educativa polèmica, a nous reptes i a noves gents.

La LOGSE, aprovada el 3 d'octubre de 1990, establí:

- Estructurava el sistema educatiu d'Espanya en diverses etapes: Educació infantil, Educació primària (6 anys), Educació secundària (4 cursos) i Batxillerat.
- Introduïa la divisió de la nota de cada matèria en conceptes, actituds i procediments
- Prenia com a base l'escola comprensiva i l'atenció a la diversitat de l'alumnat
- Enfocava el currículum a partir del constructivisme

Font: Viquipèdia

Dolores Guillén, Manel Magriñà, Felisa Herce, Javier Morillo, M. Del Carme Poblet, Joan Sendra, Mercè Gaya,

Lluís Fañanás, Elisabet Pasqual, Prado Sánchez, Xavier Anguera, M. Teresa Mas, Esteve Carreté, Miguel Tejada,

Tomás Teijeiro, Imma Abelló, M. Teresa Roigé, Albert Vendrell, Carmen Olivera i Juanjo Manzanares.

36 professors per a 22 grups formaven el claustre del curs 1990-91, i s'incorporava un nou conserge, el senyor Ramon Martí. Volem expressament accelerar el nostre ritme d'explicació per no fer-nos reiteratius i posar unes pinzellades del que es va fer aquells primers anys dels 90.

Es va aconseguir que s'instal·lés la calefacció a gas, mantenir les classes de psicomotricitat, ampliar els jardins i com no, el desitjat viatge a Mallorca dels alumnes de vuitè.

També va ser el curs de profunds canvis en la gestió dels centres, amb un nou Decret de drets i deures dels alumnes, una nova gestió econòmica, més complexa i farragosa que l'anterior i el canvi radical dels menjadors escolars, que van deixar de ser gestionats pel Departament i passaren a mans d'una empresa o de l'AMPA.

Carnestoltes. Febrer 1991

Noemí Codorniu

Recuerdo a todos mis profes de aquel entonces... pero en especial la profe de preescolar allá por el año 91, Tere Roigé... era tan buena y dulce, la quería muchísimo

Robert Casas Roigé rebent el segon premi de pintura a nivell de Catalunya. Abril 1991

El curs s'acabava amb la jubilació d'una altra institució docent del poble, l'Elvireta Rovira.

Joan Salvadó Rovira, Ramon Setó, cap d'estudis de l'escola Mestral, Elvireta Rovira i Josep Maria Pérez, director de l'escola Sant Bernat.

Joan Salvadó Rovira, M. Teresa Mas, directora de l'escola Torroja, Elvireta Rovira i Francesc Rovira.

La base de l'ensenyament és la Llengua i les Matemàtiques (...) Hi ha d'haver comunicació entre pares i mestres (...) A molts mestres i pares els hi falta intel·ligència emocional¹.

El curs 1991-92 portava poques cares noves, i això sempre és de destacar en una escola, que el seu professorat sigui estable per poder portar a terme una línia pedagògica continuïsta i coherent.

No hi era Xavier Anguera, que havia aprovat les oposicions, substituït per Maite Fabregat. I una nova cara jove, Jordi Romeu, el primer per dalt a la dreta.

Sortosament, hi va haver un canvi en la gestió de la cuina i les cuineres foren assimilades per la nova empresa adjudicatària, Geresa. Naturalment, el preu del dinar va augmentar i la qualitat va baixar.

No agradaven gens les notícies de com s'aplicaria la Reforma Educativa, amb la pèrdua del setè i el vuitè, i les postures s'anaven radicalitzant. Molts mestres

---

¹ Biblioteca de Vila-seca. Fons audiovisual les Veus. Elvireta Rovira

eren partidaris de fer un boicot tant als cursets que s'estaven fent per donar-la a conèixer com al nou sistema de retribució de promoció per estadis.

El 1992 fou l'any que la directora Teresa Mas es tornà a presentar a la reelecció, guanyant sense dificultat la votació (28 vots a favor, 1 en contra i 4 abstencions). I també es va triar l'anagrama de l'escola, elaborat per l'alumna Felisa Canellas.

Els mestres Juan José Martínez, Esther Maeso i Carme Reverté emprengueren nous camins professionals a finals d'aquell curs tan olímpic.

I el temps vola, i noves cares es van incorporant a l'escola, i els veterans, per un motiu o altre, marxen. El curs 1993-94 Javier Morillo, mestre durant més de catorze anys al centre, va aprovar les oposicions de Secundària i la Llicenciatura de Filologia Castellana i Francesa. El seu càrrec fou ocupat per Tomàs Teijeiro, formant un claustre de 34 professors i 25 aules. Malauradament no disposem de foto, però s'havien incorporat Rosa Maria Codines, Antònia Yáñez, Josefina Fernández, Maria Rosa Ríos i Josep Puchol.

El curs no va començar bé perquè la directora fou denunciada ja que no va facilitar, segons alguns pares, que sis alumnes rebessin classe en castellà, i van demanar que fos inhabilitada durant deu anys. Aquest fet va crear una tensió innecessària quan l'escola havia estat modèlica en el respecte a ambdues llengües i la immersió progressiva en català. Citada a declarar la directora pel jutge, va ser àmpliament preguntada pel model educatiu de l'escola, el projecte curricular... essent felicitada pel rigor i la seriositat de l'educació que s'estava portant al centre. Però mireu alguna fotografia del curs.

Per Nadal, el conserge Ramon Martí decidí reincorporar-se a la Brigada Municipal, essent substituït per senyor Francisco de Haro.

El senyor Martí amb la seva filla Sònia, la directora i les cuineres i auxiliars del menjador.

Alumnes de P-5. Festival de Sant Antoni 94 a las Vegas.

Coral dirigida per la professora Maria Rosa

El concurs d'auques organitzat per l'APA va tenir notable èxit.

La directora entrega el premi a l'alumne Josep Ramon Mariné Ferrando.

També van obtenir premi Cristina Hortonedá, Jordi Martí, Núria Salvadó, Elisabet Torrademé i Ariadna Pardines.

La tradició teatral de l'escola quedava garantida amb el tercer premi atorgat al concurs nacional a l'obra *La Blancaneus i els set nans*.

I les xerrades, que com recordareu ja s'oferien des dels anys 70.

CICLE DE XERRADES ORGANITZADES PER L'ASSOCIACIÓ DE PARES DEL COL·LEGI "ANTONI TORROJA MIRET"

8 de març "PER UN ÈXIT ESCOLAR"
15:15 h a càrrec de Josep Mª Cornadó,
membre de l'equip d'assessorament
pedagògic de la Generalitat

23 de març "DADES HISTÒRIQUES DE VILA-SECA"
15:15 h a càrrec de Ramon Farriol
antic responsable de l'arxiu històric de
Vila-seca

20 d'abril "SEXUALITAT"
15:15 h a càrrec de la Dra. Ma. Àngels Ranjel

18 de maig "L'HÀBIT DE LA LECTURA"
15:15 h a càrrec de la Sra. Marta Luna,
cap de màrqueting de la editorial DIGEC

8 de juny "ALIMENTACIÓ"
a càrrec del Dr. Llovera,
en col.laboració amb GEDESA

L·Loc: Sala d'actes del Col·legi

Sembla que l'experiment sobre l'aigua havia deixat bocabadats a aquests alumnes de

Segon.

I que el bàsquet seguia agradant a aquestes alumnes de setè.

I l'esperat viatge de final de curs a París.

El final de curs fou el moment per homenatjar tres dels mestres més estimats de l'escola, la senyora Ángeles González, la senyora Maria Dolores Villén i el senyor Juanjo Manzanares.

Sra Ángeles González

Senyora Maria Dolores Villén

A l'acte de jubilació conjunta de la senyora Ángeles González i del senyor Juanjo Manzanares, celebrat al restaurant Nàutic de Salou, hi assistiren professors del Mestral, Sant Bernat i Torroja, així com les principals autoritats educatives i municipals de Vila-seca.

HOMENATGE A DOS PROFESSORS DEL COL·LEGI PÚBLIC TORROJA I MIRET DE VILA-SECA

Senyor Director:

Des del col·legi públic Antoni Torroja i Miret de Vila-seca (Tarragona) li trametem la informació que adjuntem referent a l'acte d'homenatge de jubilació de dos professors del Centre. Li agrairiem que ho poguessin publicar a la revista El Pont de Fusta del mes de juliol de 1994.

La Directora del Col·legi Públic
"Antoni Torroja i Miret" de Vila-seca

El passat dia 30 de juny es va retre homenatge a la Sra. Angeles González Barroso i al Sr. Juan José Manzanares Alonso, professors tots dos del Col·legi Torroja i Miret de Vila-seca, amb motiu de la seva jubilació, després de treballar durant 24 anys al Col·legi. Hi varen assistir companys, ex-companys, amics, representants dels col·legis Sant Bernat i Mestral, la inspectora d'ensenyament Sra. Ma. Teresa Piquer, la regidora d'ensenyament de l'Ajuntament de Vila-seca, Sra. Maria Estradé, l'inspector en cap d'ensenyament Sr. Josep Roig i l'Alcalde de Vila-seca, Sr. Josep Poblet.

La directora del centre va destacar la constància, la dedicació desinteressada i la preocupació a favor de l'educació que sempre han demostrat aquests dos professionals, especialistes en Ciències i en Matemàtiques. També va destacar tot el treball pedagògic i els plantejaments didàctics del laboratori de ciències del col·legi, que aquests dos professionals varen iniciar i que ara servirà perquè el professorat que els substituirà pugui seguir amb aquests treballs. Tots dos professors han estat la base d'aquesta dinàmica de pràctiques de laboratori que es porta actualment al Centre.

La Sra. inspectora i la Sra. regidora d'Ensenyament, així com l'inspector en cap i l'alcalde de Vila-seca varen destacar de la Sra. Angeles González Barroso, la seva constant preo-

cupació per l'educació dels valors i pels moments que han de viure aquests nois i noies grans, entre els quals sembla que domini el pragmatisme i l'individualisme, formant als alumnes sense defallir i conservant els valors antics, valors de sempre: obediència, disciplina, tolerància, formació d'hàbits; tenint present que en educació s'han de donar punts de referència i que els valors sempre hi han de ser presents. Es va destacar la seva comprensió, el seu gran sentit de companyerisme i el fet d'estar treballant per la bona marxa del Centre i per la seva projecció.

Del Sr. Juan José Manzanares, van destacar el seu constant respecte pels adolescents i la seva dedicació a la segona etapa d'EGB, fent tot el possible perquè els alumnes descobrissin la natura. Es va fer èmfasi en la seva aportació al camp de les col·leccions de fòssils i de minerals i sobretot el fet que Juan José Manzanares ha deixat tot un plantejament de museu, de criteris metodològics, que són vigents avui dia. Es va agrair, per part de l'ajuntament de Vila-seca, al professor Manzanares, el seu llegat de material de fòssils i minerals que faran possible en un futur proper gaudir d'un museu que portarà el seu nom i que podrà ésser visitat per tots els alumnes de Vila-seca i de la contrada. També es va fer constar la seva integració al municipi i la seva col·laboració quan escrivia aquells famosos articles a la revista El Pont de Fusta.

Durant l'acte es va fer la presentació oficial de la creació d'un museu de minerals, fòssils i roques al col·legi Torroja i Miret, de Vila-seca, i que durà el nom de "MUSEU GEO-MINER J.J. MANZANARES", en reconeixement a la tasca d'aquest professor que s'ha jubilat, qui va aconseguir mitjançant excursions i sortides amb els alumnes de cicle superior del Centre, durant molts anys, recollir tota la col·lecció de minerals, fòssils i roques, per a la qual també s'han rebut donacions particulars. La

Crec que tothom recorda amb intensa emoció al Juanjo, sempre unit a la seva bicicleta. Fins i tot jo, que no el coneixia, em xocava veure'l tan animós pedalejant de Salou a Vila-seca cada dia, plogués o fes fred. Malauradament, el seu comiat es va veure esquitxat per una denúncia infundada sobre una suposada agressió que va ser resolta pel jutge a favor del Juanjo, com no podia ser d'altra manera. Sis professors varen anar a declarar i hi haurien anat més si hagués estat possible.

Maribel Benítez

Sempre recordaré a don Juan José i la seva frase: "AVIVEN EL SESO Y DESPIERTEN"

Ana Blanco del Río

El profesor Manzanares y su bicicleta... ¡inseparables!

Andres Moreno Cañizares

Juan José Manzanares, un ilustrísimo profesor y el "Felix Rodríguez de la Fuente" nuestro. Don Juan José, ¡qué hombre más adelantado a su tiempo!

Nou curs, noves cares, nous projectes i il·lusions. El curs 1994-95 va estar marcat per la inauguració de les aules de P-3, Tomás Teijeiro va deixar la jefatura d'estudis a Jordi Romeu i s'incorporaren Poli Gutiérrez, Joana Martínez, Pilar Munné, Anna Chacón i Carme Fortuny. Eren 33 professors i 562 alumnes.

La directora M. Teresa Mas, l'alcalde Sr. Josep Poblet, el Delegat d'Ensenyament Sr. Àngel Martí, la inspectora d'Ensenyament Sra. M. Teresa Piqué i la regidora d'Ensenyament Maria Estradé.

També fou l'any en què es decidí implantar definitivament la Reforma Educativa, i es discutí vivament qui aniria a Salou i qui es quedaria a Vila-seca

per fer Tercer d'ESO fins que no es fes el nou Institut. Finalment s'acceptà la proposta de fer un sorteig. Però al gener del 95 va arribar una circular d'Educació en la qual s'informava de l'avançament de la Reforma a Vila-seca, Salou, la Sénia i el centre privat de Sant Carles de la Ràpita. Això significava que els alumnes que feien cinquè jo no farien setè, acabarien el sisè i passarien a fer Primer d'ESO a les escoles amb professors de Secundària. Els professors de Primària tindrien l'oportunitat de passar a Secundària el curs 1996-97, com així va passar després.

I també es va fer la font nova del pati, es van repintar el gimnàs, el pavelló central i el menjador.

Al curs 1995-96 arribarien a l'escola Mercedes Balart, Maria Àngels Llevat, Assumpta Boix i Isabel García. Eren 30 professors. Fou un curs completament marcat per com s'havia de fer la distribució de grups d'ESO mentre no s'acabés l'Institut, quatre havien de quedar-se al Torroja i dos anar al Sant Bernat, el que implicava canvis i reduccions de plantilla. Foren dos anys de maldecaps i aclimatació a una situació desconeguda que costaria molt solventar.

Claustre

1995-1996

La directora es va tornar a presentar a la reelecció, formant tàndem amb Felisa Herce i Prado Sánchez. La seva candidatura fou aprovada per 23 vots a favor, cap negatiu i 7 en blanc.

Fou l'últim curs del professor Miguel Tejada, que tan bons records va deixar a Vila-seca.

M. Teresa Mas, M. José Lafuente i Miguel Tejada.

Anibal Jardim Agudo

El professor Tejada ha sigut el millor professor que he tingut. Tenia una forma d'ensenyar molt divertida i ell es divertia ensenyant. El vaig tenir a cinquè d'EGB i per cert... va ser l'únic curs que les vaig aprovar totes al juny. Quina gran persona el senyor Tejada!!.

Eva Redondo Postigo

Soy de la promoción del 79 y me acuerdo de todos y cada uno de los profesores de cada curso pero entre ellos personalmente destaca y NUNCA olvidaré ¡¡¡al profesor Tejada!!! ¡¡¡Una eminencia para mí!!!! Un señor y un

increíble profesor de vocación de los pies a la cabeza. Amaba tanto su trabajo que nos contagiaba a todos en querer aprender más y más. Gracias a él acabé la EGB estupendamente bien y puede hacer Bachillerato, COU, etc. ¡Siempre he pensado que sin su ayuda no hubiese podido conseguirlo!

I ja som al curs 1996-97, com passa el temps!!. És curiós veure a les actes que per primera vegada no hi ha mestres assignats a les aules de setè, ja que havien passat a fer primer d'ESO. Tot i això, es mantenien els 30 professors, amb alguna cara nova, poques.

Al tercer pavelló es van encabir els alumnes d'ESO, amb Carmen Montiel com a directora. També hi donaven classe Fernando Sahuquillo, Elisabet Pascual i Enrique García. El fet que estiguessin sols als canvis de classe va comportar que l'actitud dels alumnes no fos tot el correcta que s'espera, causant desperfectes per valor de 1.300.000 pessetes en portes, vàters, panys i aparells i 564.000 pessetes en pintura.

El 1997 fou també l'any de la fi del Pla Intensiu de Normalització Lingüística, i de les Aules taller, així com de la supressió dels especialistes de català del SEDEC.

I també fou un curs de neguits per la possible supressió d'aules i professorat, remonent la directora cel i terra per a que no passés.

I es posava de moda el constructivisme, al què es van apuntar totes les escoles del poble en un curs impartit per Enric Queralt del SEDEC.

Alumnes de Segon amb Isabel García i Poli

Gutiérrez.

El curs 1997-98 començava amb 25 professors i les demandes constants d'arranjaments, sembla que els alumnes d'aquella època eren molt moguts o que l'escola estava una mica atrotinada, perquè pintar, repassar, eren paraules habituals en les converses entre direcció i Ajuntament. I per cert, encara es fumava a la sala de professors, solament allí, que consti...

Els alumnes de l'ESO havien inaugurat el flamant Institut Vila-seca i una certa tranquil·litat havia tornat al tercer pavelló. Ramon Setó en seria el primer director fins el 2007.

I les escoles, de sobte, es van omplir de sigles: ROC, PCC, PAT, LOGSE, LOPAG, AVIC, AVEC, tota una terminologia nova que feia trontollar els caps més ben moblats. Els mestres havien de convertir-se en administradors, programadors, avaluadors, gestionar, organitzar, constatar, elaborar, valorar, tot un galimaties i trencaclosques verbal.

I nous patiments per la preinscripció, amb amenaces de supressió d'aules. L'alcalde confiava que amb el nou polígon industrial i la construcció de nous habitatges vindria gent jove a Vila-seca i es redreçaria la situació. La directora es mostrava satisfeta que l'alcalde anés a favor de l'escola pública².

Quan llegeixes les actes fa la sensació que la relativa estabilitat i facilitat dels primers anys s'havia esvaït de sobte. Els problemes de matrícula, les amenaces de supressió d'aules, de reducció de professorat, els problemes de manteniment de l'escola, es convertiren en una muntanya difícil de superar. Però la senyora Mas no queia en el desànim, trucava a Tarragona, a Barcelona, escrivia cartes, articles als diaris, feia el que calgués per seguir tenint una escola, o millor dit, CEIP, amb dues línies per curs.

El final de curs suposà el comiat de Tomás Teijeiro, Elisabet Pasqual, Joan Sendra i Lluís Fañanás,

---

² Llibre d'actes nº 5. Acta nº 10. Pàg. 29